

Kunnskapsdepartementet
Akersgt. 44

0180 Oslo

Vår ref:
09/1397-4-SSH

L.nr.
5288/09

Arkiv:
B01 &13

Deres ref:

Dato:
23.11.2009

HØRING NOU 2009:18 RETT TIL LÆRING

Hovedutvalg for helse og oppvekst i Grong kommune behandlet i sak 18/09 NOU 2009:18 Rett til læring.

Følgende vedtak ble fattet:

Hovedutvalgets vedtak:

Enstemmig vedtatt som rådmannens forslag til vedtak:

Hovedutvalget for helse og oppvekst tar NOU 2009:18 Rett til læring til orientering, men vil likevel kommentere følgende:

Kap.13: Tidlig innsats og forebygging – de forslag som kommer her er i utgangspunktet positive. Men hovedutvalget må stille spørsmål om hvem som skal gjøre hva i forhold til ulike kartlegginger, hvem har kompetanse til å gjøre det og hvilke ressurser stilles til disposisjon. Når det gjelder læringsboka er det grunn til å stille spørsmål om hvem sin bok det er, hva skal registres og hvem skal og har kompetanse til å gjennomføre dette. Bruken av denne må beskrives bedre i forhold til nasjonal standard.

En må også kunne stille spørsmål om det juridiske ved bruk av læringsboka.

Kap. 14: Rett til ekstra tilrettelegging i opplæringen -forslag om at retten til spesialundervisning i opplæringslovens § 5.1 erstattes av en rett til ekstra tilrettelegging i opplæringen. hovedutvalget er usikker på om dette forslaget kan bidra til å svekke barnets/elevenes rettigheter eller ikke.

Kap. 16: PP-tjenesten og Statped tettere på – forslagene om at det etableres et nasjonalt utviklingsenter for PPT og et femårig kompetanseutviklingsprogram for PPT er et viktig og nødvendig steg i arbeidet med å gjøre PPT til et klarere system med nasjonale standarder i forhold til kontorstørrelse og fagkompetanse. Det vil være viktig i forhold til å få til et system som kan kvalitetssikre PPT og PPTs samarbeidspartnere, sette PPTs rolle og PPT som system på dagsorden. Hovedutvalget er usikker på om forslaget om en reduksjon av Statped er til det bedre for spesialundervisningen. Det kan være at det blir tap av kompetanse, og hovedutvalget er spesielt bekymret for spisskompetansen som en i dag har i Statped.

Kap. 17: Helhet krever tverrfaglig og tverretatlig samarbeid – i dette forslaget er det også mye positivt. En stiller imidlertid spørsmål ved om det er riktig at bestemmelsene om individuell plan hjemles i barnehageloven og opplæringsloven. Dette fordi en individuell plan i mange tilfeller krever tiltak på områder som ligger utenfor barnehage- og opplæringsloven.

Kap 18: Kompetanse på alle nivå – det er mye positivt også i disse forslagene. Kanskje burde spesialpedagogisk kompetanse både faglig og organisatorisk ha vært mer konkretisert. For som det framstår i utvalgets utredning, er behovet for økt kunnskap på det spesialpedagogiske feltet helt nødvendig.

Med hilsen

Siv Seem Holmen
pedagogisk rådgiver